



WERELDWIJZER

Stichting WereldWijd | Blad voor Medewerkers en Belangstellenden



“VAKTAAL: WERELDWIJD LEEFT WEER!” P. 8

“... HELPEN HEEL VOORTVAREND EN ZONDER EIGEN BELANG ...” P. 14

“SPONSORING IN NATURA: MAATSCHAPPELIJK BETROKKEN ONDERNEMEN” P. 21



adviesburo jos reubsaet

bouwfysisch en akoestisch onderzoek en advies
ambachtelijke techniek

St. Franciscusweg 29, 6416 ET Heerlen
tel. (045) 571 19 91 fax. (045) 574 19 85
www.josreubsaet.nl

IN DIT NUMMER

In deze WereldWijzer
lees je o.a. over:

Zomer 2018	p. 3
Dubbelportret	p. 4
WereldTools	p. 6
Stadsprins Maastricht	p. 7
Monument voor Maartje	p. 7
Het project "Vaktaal"	p. 8
NLDoet	p. 9
De opening van de nieuwbouw voor WereldTools	p. 10
Les in elektrotechniek	p. 13
Membredeprijs 2017	p. 14
Het succes van de MiniBieb	p. 14
Even voorstellen: Jan Rombout	p. 15
Beste redactie	p. 15
Vluchtelingen en de rechten van de mens	p. 16
Stichting WereldWijd aanwezig bij Maatschappelijke Beursvloer Maastricht en Heuvelland	p. 17
Whow!!	p. 18
Repair Café: Weggooien? Mooi niet!	p. 20
Sponsoring in natura: Maatschappelijk betrokken ondernemen	p. 21
In Memoriam	p. 22
Colofon	p. 22

**VERKOOP ■
VERHUUR ■
REPARATIES ■
ONDERHOUD ■**

JENNEKENS

ASTECHNIEK

**WITHUISVELD 36
MAASTRICHT
043 - 3520707**

**LAS & SNIJTECHNIEK - AFZUIGINSTALLATIES - MACHINES
GEREEDSCHAPPEN - TECHNISCHE GASSEN**

multicopy the communication company

Meerssenerweg 93, 6222 AJ Maastricht
Tel:043-3637994, maastricht@multicopy.nl



Stichtingwereldwijd.nl



Stichting.wereldwijd

ZOMER 2018

Eind vorig jaar heb ik een woordje gedaan bij de opening van het paviljoen WereldTools. Het leek de redactie een goed idee om de tekst in deze editie op te nemen. Onder het motto 'minder is beter' neem ik op deze vertrouwde plek nu zo weinig mogelijk ruimte in.

Weinig ruimte innemen is juist nu best lastig. Het blijven dynamische tijden. Ontwikkelingen rond Stichting WereldWijd gaan gewoon door. Een willekeurige greep. Wij hebben een nieuwe collega, Han Jeurissen, die staf en bestuur helpt met de administratie. Matje Mattheij en Ed Peters hebben net weer een monitorreis achter de rug. Het bestuur en de staf zijn in afwachting van het vrijkomen van de volgende projectaanvraag van WereldTools om vervolgens

zo snel mogelijk een aanvraag in te kunnen dienen. Het bestuur heeft zich voorgenomen binnenkort een moment te plannen om iedereen goed bij te praten.

Afgelopen jaar is er door velen stevig aan getrokken om WereldWijd goed op het spoor te houden. Dat is gelukt, maar met de vakantie in het vizier neemt de behoefte aan afstand nemen snel toe. Voor sommigen is voor afstand nemen een oceaan nodig, anderen kunnen volstaan met een Limburgs beekje.

Wat de behoefte ook is: denk even aan jezelf om er vervolgens weer te kunnen zijn voor de ander.

Mede namens het bestuur •
Taco Bisscheroux, voorzitter.



AAN HET WOORD

TWEE ECHTPAREN BINNEN WERELDWIJD



Nisreen en Mohammad zijn cursisten (Nisreen is daarnaast ook vrijwilliger) bij WereldWijd en Mieke en Jean zijn vrijwilligers bij WereldWijd.

Allereerst stel ik mijn vragen aan Mohammad en Nisreen. Ons gesprek voeren we zowel in het Nederlands, wat ze beiden goed verstaan, als ook in het Engels, wat ze beiden goed spreken. Nisreen, die van hen het langst in Nederland woont, antwoordt ook in het Nederlands.



Wat is jullie geboorteland?

Nisreen en Mohammad zijn allebei in Syrië geboren. Omdat ze allebei een opa hebben die uit Palestina komt hebben ze niet de Syrische maar de Palestijnse nationaliteit. Daarom staat er op hun Nederlandse ID-pas "Staatloos" bij nationaliteit.

Hoe zijn jullie bij WereldWijd beland?

Nisreen kwam in augustus 2015 naar Nederland, samen met hun 4-jarig zoontje Saif. Een jaar later, in augustus 2016, werd ze de nieuwe buurvrouw van Zuster Paula in Eckelrade. Deze vroeg Nisreen of ze misschien taallessen wilde volgen, en ook of ze vrijwilligerswerk wilde doen bij WereldWijd. Ze wilde dit allebei graag en zo begon ze als cursist, en als tolk Arabisch-Engels.

Toen Mohammad zich in juni 2017 bij zijn gezin kon voegen werd ook hij, dankzij Nisreen, onmiddellijk cursist bij WereldWijd.

Wat doen jullie bij WereldWijd?

Nisreen is na haar taallessen bij WereldWijd verder gaan studeren aan het Taalcentrum van de Maastrichtse Universiteit. Ze is nu druk aan het studeren voor haar inburgeringsexamen en voor het staatsexamen B1. Beide examens heeft ze bij het uitkomen

van deze WereldWijzer achter de rug. Naast de lessen in Maastricht komt ze vaak met Mohammad naar WereldWijd voor de taallessen van Jean. Want "dat zijn fijne lessen".

Mohammad volgt dus de taallessen van Jean, en studeert daarnaast ook aan het Taalcentrum in Maastricht. Zijn inburgeringsexamen staat voor augustus gepland.

Wat brengt WereldWijd jullie?

Toen Nisreen in Eckelrade kwam wonen was het voor het eerst in haar leven dat ze in een dorp terecht kwam. Ze kende er niemand en door de kleine Saif was ze natuurlijk nogal aan huis gebonden. Bij WereldWijd kwam ze bij een groep mensen terecht die voor haar als vrienden, als familie, werden. Ze voelde zich al snel thuis bij ons, en was daardoor minder alleen.

Ook Mohammad is zich snel thuis gaan voelen bij ons. Zo vlakbij huis een plek hebben waar hij zich welkom voelt is heel belangrijk voor hem. Ook vinden ze het allebei fijn dat ze bij WereldWijd de mogelijkheid hebben iets te betekenen voor de andere vluchtelingen. Dat ze zowel Arabisch als Engels spreken is daarbij vaak erg handig.

Denken jullie in 2019 nog bij WereldWijd te zijn?

Voor Nisreen hangt dat er vanaf of ze dan nog in Eckelrade wonen. Ze zouden namelijk graag wat groter gaan wonen.

Mohammad hoopt zo snel mogelijk, naast het studeren, een betaalde baan te krijgen. Dan zullen we hem natuurlijk niet meer, of minder vaak, tegenkomen bij WereldWijd.

Wat vinden jullie een goede Nederlandse gewoonte?

Nisreen weet het meteen. Dat is dat er hier zoveel gewandeld wordt. Men is sportief en probeert gezond te leven. Daardoor blijven mensen langer jong, in tegenstelling tot Syrische leeftijdsgenoten. Ze wil zelf ook graag wandelen, maar Mohammad krijgt ze helaas niet mee....

Mohammad vindt de gewoonte om op tijd te komen bij afspraken een goede Nederlandse gewoonte.

Wat is jullie favoriete Nederlandse tv-programma?

Daar hoeven ze niet lang over te denken en ze zijn het erover eens: "Zondag met Lubach".

Wat eten jullie graag?

Nisreen kiest voor molokhia. Dat is een bladgroente, te koop bij bijvoorbeeld een Turkse winkel. Het wordt bereid met citroen, kruiden, knoflook en kip of rundvlees, en gegeten met rijst.

Mohammad kiest warak inab. Gekookte druivenbladeren, gevuld met rijst en rundvlees.

Wat is jullie grote wens?

Voor hen allebei is dat zonder twijfel het bezit van een Nederlands paspoort! Nisreen verlangt er enorm naar om haar 3 zussen, die ze al 9 jaar niet heeft gezien en die in Jordanië wonen, op te kunnen gaan zoeken. Ook Mohammad wil heel erg graag vrij kunnen reizen. Ze verlangen beiden naar het moment waarop ze niet meer "Staatloos" zullen zijn.

Ik wens ze het Nederlands paspoort van harte toe! •

Een week later spreek ik met Mieke en Jean. Ik stel hen dezelfde vragen. We praten Nederlands.

Wat is jullie geboorteland?

Mieke en Jean zijn allebei in Nederland geboren.

Hoe zijn jullie bij WereldWijd beland?

Toen de kinderen en de pleegkinderen van Jean en Mieke het huis uit waren zocht Mieke naar een nieuwe bezigheid. Buurman Paul Brand, voorheen bestuurslid bij WereldWijd, vroeg of het misschien iets voor haar zou zijn om bij WereldWijd te werken. Dat leek haar wel wat. Inmiddels werkt ze ruim 6 jaar bij ons.

Toen Mieke hoorde dat er een taaldocent gezocht werd bij WereldWijd leek Jean, die jarenlang voor de klas heeft gestaan, haar de aangewezen persoon voor deze vacature. Ze had gelijk. Jean werkt nu ongeveer 5 jaar bij ons.

Wat doen jullie bij WereldWijd?

Beiden werken als vrijwilliger bij WereldWijd. Jean is taaldocent, hij leert de cursisten de fijne kneepjes van de Nederlandse taal. Uiteraard vindt hij het heel belangrijk dat er Nederlands geleerd wordt. Maar even belangrijk vindt Jean het dat de cursisten zich op hun gemak voelen bij hem, dat ze zich thuisvoelen bij WereldWijd, en dat ze op zijn lesochtenden fijne uren hebben met elkaar.

Mieke houdt twee ochtenden per week de kantine draaiend. Ze is er voordat de lessen beginnen en maakt dan koffie en thee voor de binnenkomers. Ze zorgt voor koffie en thee in de ochtendpauze, en voor soep, broodjes en tosti's in de lunchpauze. Ook zorgt ze ervoor dat de kantine opgeruimd is en dat het er gezellig uitziet.

Wat brengt WereldWijd jullie?

Mieke doet het kantinewerk met plezier. Maar ze geniet vooral van de contacten met de mensen die bij WereldWijd rondlopen, van de goede sfeer die er heerst, en van de verhalen die haar verteld worden. Ze vindt het fijn om op deze manier een mooie bezigheid buiten de deur te hebben.

Ook voor Jean geldt dat het contact met zijn cursisten en met collega's een waardevol onderdeel van zijn werk is. Ook houdt hij van de uitdaging die het lesgeven hem telkens weer geeft, en van de voldoening die hij uit zijn werk haalt. Hij komt altijd met goede zin naar WereldWijd gefietst.

Denken jullie in 2019 nog bij WereldWijd te zijn?

Ja, zeggen ze beiden meteen. Voor Mieke is er altijd werk. Wat het werk van Jean betreft hoopt hij dat er ook in 2019 taalcursisten zullen zijn.

Wat vinden jullie een goede Nederlandse gewoonte?

Tot mijn verrassing valt er een stilte. Zo snel als Nisreen en Mohammad een antwoord op deze vraag wisten, zo lang moeten Mieke en Jean erover denken.



Mieke en Jean

Maar eigenlijk is het logisch. Een gewoonte die je je eigen hebt gemaakt is misschien te vanzelfsprekend om benoemd te worden. Het antwoord is gevonden: Mieke houdt van de Nederlandse gewoonte om te kamperen, Jean houdt van het fietsen.

Wat is jullie favoriete Nederlandse tv-programma?

Ze zijn eensgezind. Met plezier kijken ze naar "Over de rug van de Andes", zoals ze ook graag naar "Langs de oevers van de Yangtze" keken.

Wat eten jullie graag?

Mieke eet graag een pizza, en dan bij voorkeur een Turkse pizza. Voor Jean mag er vaak stampot op tafel staan. Boerenkool-, andijvie-, wortelenstamp, dat maakt hem niet uit, het is allemaal heerlijk.

(Ook aan dit echtpaar vergeet ik te vragen wie van hen er meestal voor het eten zorgt...)

Wat is jullie grote wens?

De grootste wens is zonder enig nadenken dat het met hun twee kinderen goed zal gaan.

Ik hoop van harte dat ook hun wens vervuld zal worden! •

WERELDTOOLS

De afgelopen 3 jaar hebben wij het WereldTools project 2015-2018 uitgevoerd. In dit kader is er een WereldToolsMagazine gemaakt dat als losse bijlage bij deze WereldWijzer is gevoegd. In dit artikel presenteren we heel kort de cijfers en resultaten. In het magazine kunt u meer lezen en zeker ook zien over WereldTools.



In 2015 is er een Methodiekbeschrijving WereldTools gemaakt. Dit is een rapport dat in detail weergeeft hoe het hele WereldTools project werkt.

WereldTools 2015 – 2018 in cijfers

Gedurende het project WereldTools 2015-2018 hebben we met 263 personen een intakegesprek gevoerd. Uiteindelijk zijn 231 mensen geaccepteerd in het project. Hiervan zijn uiteindelijk 190 mensen teruggekeerd naar hun land van herkomst; 41 mensen zijn dus niet teruggekeerd. Dit betekent dat WereldWijd de doelstelling voor 87 % heeft behaald (dit was 218 terugkeerders).

- De terugkeerders waren afkomstig uit 39 verschillende landen van herkomst; met afstand op nummer 1 staat Irak met 78 terugkeerders.
- De terugkeerders omvatten 157

volwassenen en 33 kinderen.

- In totaal behelsde dit 141 zaken.
- WereldWijd heeft 124 kisten opgestuurd, 7 auto's op transport gezet en aan 10 mensen materialen in het vliegtuig meegegeven.
- Van de 190 terugkeerders waren 52 mensen nog in afwachting van een antwoord op hun asielaanvraag, beschikten 8 mensen over een verblijfsvergunning; de grootste groep, 130 personen, was uitgeprocedeerd of leefde sinds korte of langere tijd illegaal in Nederland.

Hoe gaat het de mensen na terugkeer?

Op het moment van dit schrijven (23 mei) heeft WereldWijd in totaal van 76 zaken (100 personen) een eindrapport ontvangen van de IOM in de diverse landen van herkomst. Hieruit blijkt dat in 52 zaken het bedrijf in min of meer-

dere mate van de grond is gekomen en in de inkomsten voorziet van de terugkeerder. In 13 zaken is dit om uiteenlopende redenen onvoldoende of (nog) niet gelukt. In 11 zaken heeft de IOM geen beoordeling gegeven. Voorts heeft WereldWijd veldreizen gemaakt naar Kenia, Uganda, Gambia en Senegal waar 19 personen bezocht zijn, die voor het merendeel succesvol zijn. De verhalen hierover kunt u lezen in het WereldToolsMagazine. •

STADSPRINS MAASTRICHT REIKT WERELDWIJDER ONDERSCHIEDING UIT

Het is traditie dat met carnaval de Klevariezitting wordt gehouden. Ook dit jaar vond de zitting, die wordt georganiseerd door Envida en het Elisabeth Strouven Fonds, plaats in het Elisabethhuis hoofdkantoor van Envida.

Stadsprins Rolam de eerste van de Tempeleers en zijn gevolg waren daarbij aanwezig. Het was "spreekstalmeester" Theo van Ballegooy van het Elisabeth Strouven Fonds die de Stadsprins en zijn gevolg welkom heette en hen toesprak in een carnavaleske sfeer. Hierna was het de beurt aan de president Tempeleer Henk de Jong. Het is een vast gegeven dat tijdens deze Klevariezitting aan vrijwilligers uit Maastricht, die zich sociaal actief hebben ingezet in de maatschappij, een onderscheiding wordt uitgereikt.

Het was dan ook de President van de Tempeleers die enkele vrijwilligers naar voren liet komen, waaronder



de niets- vermoedende vrijwilliger WereldWijder Wil van Gelooven. Hij noemde Wil een echte Sjeng, geboren om de hoek (van de Abtstraat). 27 jaar werkzaam als docent metaal bij Stichting WereldWijd, meer dan 40 jaar lid van voetbalvereniging RKBFC waar hij alle bestuursfuncties vervulde, waarvan tien jaar voorzitter. Jarenlang was hij ook voorzitter van het buurtplatform in Malberg. Voldoende redenen voor Stadsprins van de Tempeleers, Rolam de Eerste, om Wil van Gelooven de onderscheiding in de Orde van Groot Officier op te spelden.

WereldWijd feliciteert Wil met deze welverdiende onderscheiding. •

MONUMENT VOOR MAARTJE

Judith Koorn, vrijwilliger bij WereldWijd, verloor haar dochter Maartje van Winkel aan botkanker. Ze schreef daarover een boek om ellende voor anderen te voorkomen en ter herinnering aan haar dochter. Maar ook om te laten zien waardoor artsen soms falen maar toch hun best doen. En om te laten zien dat ook een te kort leven van betekenis is.

Ze wil met de verkoop van het boek geld bijeen brengen voor verder wetenschappelijk onderzoek naar bottumoren in het Radboud Universitair Medisch Centrum.

Omdat het een uitgave is in eigen beheer benadert ze, voor het goede doel, alle mensen uit haar kennissen- en vriendenkring. Iedereen kan haar steunen door een exemplaar van het boek te kopen.

"Wat mijzelf betreft: ik herinner mij Maartje als een lief, vrolijk en levenslustig meisje. Het was een voorrecht haar, haar zusje en haar ouders te hebben gekend.

Ik raad iedereen aan het boek te lezen. Het geeft goed weer wat het betekent om als kind kanker te hebben en de gevolgen daarvan voor gezin en omgeving. De opbrengst van het boek gaat naar een fonds van het Radboud Universitair Medisch Centrum te Nijmegen met als doel het Ewing sarcoom op aspecten te bestuderen. Ondanks goede samenwerking op Europees niveau (in klinische trials) is er de laatste jaren nauwelijks vooruitgang geboekt qua genezing. De standaard behandeling is nog steeds chemotherapie, lokale vaak invaliderende chirurgie of radiotherapie met zijn bijwerkingen zoals



vergroeiingen en door bestraling veroorzaakte kanker of een combinatie van beide".

Foppe Oldenburger, radiotherapeut AMC in ruste.

"Monument voor Maartje"
Te koop via Judith Koorn of via www.gigaboekshop.com/product/monument-voor-maartje. •



HET PROJECT “VAKTAAL”

Eerst een korte oprisser: wat houdt dit project ook alweer in? Vorig jaar heeft het Elisabeth Strouven Fonds in Maastricht Stichting WereldWijd benaderd om rond de tafel te gaan zitten, daar zij genegen waren WereldWijd een financiering te verstrekken om ons “oude werk” van lesgeven in taal en techniek weer nieuw leven in te blazen. Tussen 1990 en 2000 was WereldWijd een mierennest van activiteiten met dagelijks soms wel 50 tot 60 cursisten. De laatste jaren was het helaas veel te stil in de werkplaatsen van WereldWijd en ook onze taaldocenten belden vaak tevergeefs of we niet nog een klas hadden. Het aanbod van het Elisabeth Strouven Fonds was dan ook zeer welkom.

Vanaf november kon WereldWijd aan de slag om aan een 25-tal mensen een duaal traject aan te bieden: in de ochtend Nederlandse taallessen en in de middag een keuze uit één van de cursussen textielbewerking, computergebruik, houtbewerking, lassen/metaalbewerking en elektrotechniek. Dit twee maal per week, op maandag en donderdag. Het project was voor iedereen van buitenlandse afkomst toegankelijk, woonachtig in Maastricht of het Heuvelland. We hoefden geen onderscheid te maken tussen mensen met een verblijfsvergunning en asielzoekers die nog aan het wachten zijn op een definitief uitsluitsel over hun asielaanvraag. Het motto van het project is immers “Doe mee, tel mee” en dan maakt het niets uit tot welk “etiketje” je behoort. We doopten de nieuwe boreling “Vaktaal”.

WereldWijd heeft onderzocht wat er zoal gedaan wordt aan onderwijs en integratie aan buitenlandse mensen in Maastricht en het Heuvelland. Dat bleek opvallend veel te zijn. Naast de verplichte inburgering bleken er in de regio tal van initiatieven te bestaan die taal- en integratieactiviteiten aanbieden. We waren echt niet meer de enige... Maar daarom niet getreurd, we zochten contact met diverse organisaties en ook met de gemeente Maastricht om “Vaktaal” onder de aandacht te brengen. Voorts werden er folders en flyers ontwikkeld en verspreid. Al snel werd duidelijk dat wij ons niet in een concurrerende positie moesten



WereldWijd Taal en Techniek is weer nieuw leven ingeblazen.

gaan begeven, maar dat we aanvullend wilden zijn op reeds bestaande projecten. Bijna alle statushouders volgen het inburgeringstraject aan Leeuwenborgh; dit traject is verplicht. Alleen op de dagdelen dat men vrij heeft kan en mag men deelnemen aan Vaktaal van WereldWijd.

Medio mei 2018 hebben al 40 mogelijke deelnemers een gesprek gehad bij Stichting WereldWijd. Dat wil helaas niet zeggen dat we alle klassen en cursussen vol hebben zitten twee dagen per week. “Vroeger” kreeg iedere cursist taal en techniek, nu is de bezetting erg versnipperd. Sommige mensen volgen alleen taallessen, anderen alleen technieklessen, weer een gedeelte kan

alleen op maandag komen, anderen alleen 's middags. Het is soms lastig het overzicht te behouden. Blijkbaar is het bezoeken van meerdere scholen binnen een week alleen voor de echt gemotiveerde deelnemers weggelegd.

Neemt niet weg dat er eindelijk weer meer leven is in de WereldWijd-brouwerij. We hebben een nieuwe taaldocent mogen begroeten, een oude bekende van het COA, Jan Stijntjes (welkom Jan!). Eenvoudige woordenlijsten worden weer volop afgedrukt, de cursus elektrotechniek is weer uit de kast gehaald, het eerste lasdiploma is uitgereikt, er wordt weer druk getypt in het computerlokaal. WereldWijd leeft weer! ●

NLDOET

Het Oranje Fonds organiseerde op 9 en 10 maart 2018, samen met duizende organisaties in het land, NLdoet; de grootste vrijwilligersactie van Nederland. NLdoet zet vrijwilligerswerk in de spotlights en nodigt iedereen uit om een dagje de handen uit de mouwen te steken.

Stichting WereldWijd heeft in maart weer meegedaan aan NLdoet met een klusdag.

Tijdens de NLdoet klusdag bij Stichting WereldWijd waren we met een 20-tal vrijwilligers actief. Zowel eigen vrijwilligers, docenten, cursisten als enkele mensen van buitenaf staken de handen uit de mouwen. In de ochtend werd eerst nog een uurtje lesgeven. Daarna hebben we met z'n allen een aantal lesruimtes en de stafruimte opgeknapt. Het resultaat mag er wezen. Er zijn weer een aantal ruimtes netjes: geschilderd en van nieuw meubilair voorzien. We danken iedereen voor de hulp en de enthousiaste inzet!

Met de bijdrage van NLdoet hebben we verf en materialen gekocht en een heerlijke lunch voor iedereen verzorgd. Het was een topdag! •



DE OPENING VAN DE NIEUWBOUW VOOR WERELDTOOLS, 27 OKTOBER 2017

Beste mensen,

Kijk eens naar het gebouw dat hier staat: Doen we wat of doen we niks?! Op voorhand wil ik jullie bedanken voor je geweldige betrokkenheid bij WW en voor jullie komst. Eckelrade slibt dicht vanmiddag, niet vanwege de aardappeloogst of de bietencampagne maar door een kleinschalige bijeenkomst hier en nu van cursisten, terugkeerders, vrijwilligers, bestuursleden, vertegenwoordigers van fondsen en belangstellenden. Kortom van de vrienden van WereldWijd.

Welkom bij dit bijzondere moment voor WereldWijd. De opening van de huisvesting voor ons project WereldTools. Wij noemen het een paviljoen, loods, kantoor of overslagruimte en ik heb al een keer het woord hok horen voorbij komen.

De aanleiding

Het project WereldTools is ruim 10 jaar geleden gestart als een klein initiatief. Een jongeman uit Liberia behaalde bij WereldWijd zijn lasdiploma. Daarnaast, en dat is in dit verhaal niet onbelangrijk, was hij zijn verblijf in Nederland helemaal zat. Wij kunnen ons dat natuurlijk niet voorstellen dat je het als asielzoeker in Nederland helemaal gezien kunt hebben. Hij wilde terug naar huis. Terug naar Liberia, zijn land van herkomst. Maar wat moest hij daar doen om brood op de plank te krijgen? WereldWijd had hem via die lascursus

wel vaardigheden geleerd. Het enige tastbare wat hij mee terug kon nemen was een ingelijst lasdiploma met een mooie strik er om heen. Die kon hij eventueel ophangen naast de voordeur. WereldWijd, praktisch als altijd, zorgde dat die man een kist fatsoenlijk gereedschap mee kreeg. Hij keerde terug en maakte een geslaagde start. Dit was de geboorte van wat later het project WereldTools ging heten. Dit project is verder uitgewerkt onder leiding van Peter Gillissen met zijn staf en vrijwilligers. Nu zijn we 500 terugkeerders verder, naar 50 verschillende landen met 50 verschillende soorten bedrijfjes. In het huidige jargon zouden wij dit in goed Nederlands startups noemen. De mensen worden dus geholpen door het meegeven van nieuwe- en tweedehands materialen in een grote kist van een kubieke meter. De materialen worden gedoneerd door particulieren, bedrijven en collega-organisaties.



Afbraak units



Taco Bisscheroux, Dominique Naa en Peter Gijlissen sluiten de WereldToolskist voor Dominique

WereldWijd zoekt daarom continu naar gebruikte materialen die we hier een tweede leven geven. Indien nodig wordt heel gericht nieuw gereedschap gekocht en meegegeven.

Met een kist van WereldTools keren mensen met iets tastbaars en een opgeheven hoofd terug. Zij kunnen wat betekenen voor hun familie en gemeenschap. De hamvraag is natuurlijk: hoe gaat het uiteindelijk met de terugkeerders? In de beginjaren konden wij die vraag niet beantwoorden. Later zijn wij binnen terugkeerprojecten, die landelijk werden gefinancierd, ook budget gaan gebruiken voor monitorbezoeken. We zijn onder andere gaan kijken in Irak, Burundi, Zanzibar, Kenia en Oeganda. Wij hebben daar terugkeerders opgezocht en gesproken. In het algemeen lukt het de terugkeerder een goede start te maken. Die start is vaak moeilijk maar met steun lukt het. Als je ze recht op de man of vrouw af vraagt: zou je het als je de kans krijgt nog een keer doen, dan zegt een enkeling spijt te hebben van het besluit. De meesten terugkeerders vinden dat ze een goede keuze hebben gemaakt. Dat wordt niet gezegd in een juichstemming of in een polonaise zingend "Bij ons staat op de keukendeur". Je krijgt een ingetogen en doorleefd antwoord in de sfeer van "thuis is uiteindelijk toch thuis". Het thema terugkeer is dus

binnen WereldWijd gegroeid vanuit een persoonlijk verlangen van de terugkeerder. Wij hebben geholpen dat verlangen mogelijk te maken.

De afgelopen jaren is terugkeer ook een maatschappelijk- en politiek issue geworden. Jarenlang was terugkeer bij vluchtelingen en asielzoekers taboe. Op het moment dat je de halve wereld bent over gereisd om hier te komen moet je, als je kansrijk wilt blijven, vooral niet zeggen dat je terug wilt. Door die ene lasser uit Liberia is Stichting WereldWijd in Nederland de pionier geworden op het gebied van terugkeer. Uit heel Nederland komen mensen naar Eckelrade om geholpen te worden bij een kansrijke start in hun land van herkomst. Dat betekent een ongekende logistiek van kisten maken, gereedschappen verzamelen en opknappen, terugkeerders benaderen en begeleiden, transporteren van kisten, evalueren, verantwoorden en het afleggen van monitorbezoeken. Dat allemaal met een enorme betrokkenheid van staf en vrijwilligers. Terugkeer is inmiddels beleidsmatig vertaald naar: fondsen, Europese projecten, resultaatafspraken, welke landen wel en welke landen niet, co-financiering, controles door accountants en natuurlijk het allerbelangrijkst de controle van accountants door andere accountants.



Dus waar WereldWijd improviserend is begonnen vanuit de menselijke maat worden we nu al sinds jaren een beleidsmatig circus ingezogen. Ook in die geformaliseerde TERUGKEER-wereld staat WereldWijd zijn mannetje. Dit alles resulteerde in een unieke prijs. WereldTools werd in 2015 door de EU aangemerkt als het meest aansprekende terugkeerproject in Europa.

Maar dat WereldWijd zijn mannetje staat, heeft wel een prijs. Relatief veel aandacht gaat juist naar andere zaken als de menselijke maat. We vragen al jaar en dag om een basale structurele financiering, maar helaas. We zien ook wel dat de wereld verandert en wij daarin mee moeten. Dat roept wel vragen op zoals: hoe dan, in welke richting, en wie kan ons daarbij helpen? Ik wil daarbij uitdrukkelijk vermelden dat de mensen uit wat ik de formele organisaties noem, er niet op uit zijn ons te hinderen. WereldWijd kan juist bogen op goede relaties, bijv. met het COA en de Dienst Terugkeer & Vertrek. Uiteindelijk beogen wij hetzelfde.

De Nieuwbouw

Zoals gezegd: WereldTools is gegroeid. Kisten werden gevuld en opgeslagen in de verschillende lokalen van WereldWijd. Het gaat vaak om zware goed gevulde kisten. We willen daarom ook rekening houden met arbeidsomstandigheden. De oude noodlokalen die hier stonden waren sowieso aan vervanging toe. Onder leiding van Peter Gillissen zijn de plannen voor de nieuwbouw ontwikkeld en zijn sponsors benaderd. Dit heeft geresulteerd in dit mooie gebouw. Magazijn en werkruimte onder één dak. Met 2 werkruimten extra voor reparaties van naaimachines en computers. Met deze nieuwbouw willen wij ook continuïteit in het proces van terugkeer borgen.

Voor het mogelijk maken van deze nieuwbouw zijn fondsen en organisaties benaderd. Dat waren: stichting Kanunnik Salden, Oranje fonds, Stichting Utopia, Fonds voor sociale instellingen, A2 Maastricht, MTB, Elisabeth Strouven fonds, Konferentie Nederlandse religieuzen, KansFonds, Pilon.

Namens WereldWijd wil ik al deze organisaties bedanken en onze waardering uitspreken voor de getoonde betrokkenheid. Het benaderen van deze fondsen startte ruim 2 jaar geleden. De eerste stap die we namen was het benaderen van de oud-burgemeester van Maastricht, de heer Philip Houben. Hij kende WereldWijd al sinds jaar en dag en had al eerder zijn netwerk voor ons geopend. Hij formeerde een task force en we hebben constructieve gesprekken in de Tapijnkazerne gevoerd om WereldWijd toekomstbestendig te maken én om deze nieuwbouw te realiseren. Deze task force zijn we "de adviesgroep Houben" gaan noemen, met als leden: Els Budé, Joan Muysken, Wil Ummels, Ton Schulpen, Wil Rutten en Philip Houben. Philip Houben is enige maanden geleden helaas overleden. Door zijn naam met respect en dankbaarheid hier te noemen is hij nu met zijn esprit en spitsvondigheid in onze gezamenlijke gedachten. We zijn de adviesgroep veel dank verschuldigd en hopen dat wij in de toekomst op hen kunnen blijven terugvallen. Echter: je hebt mensen die praten over bouwen en mensen die echt bouwen.



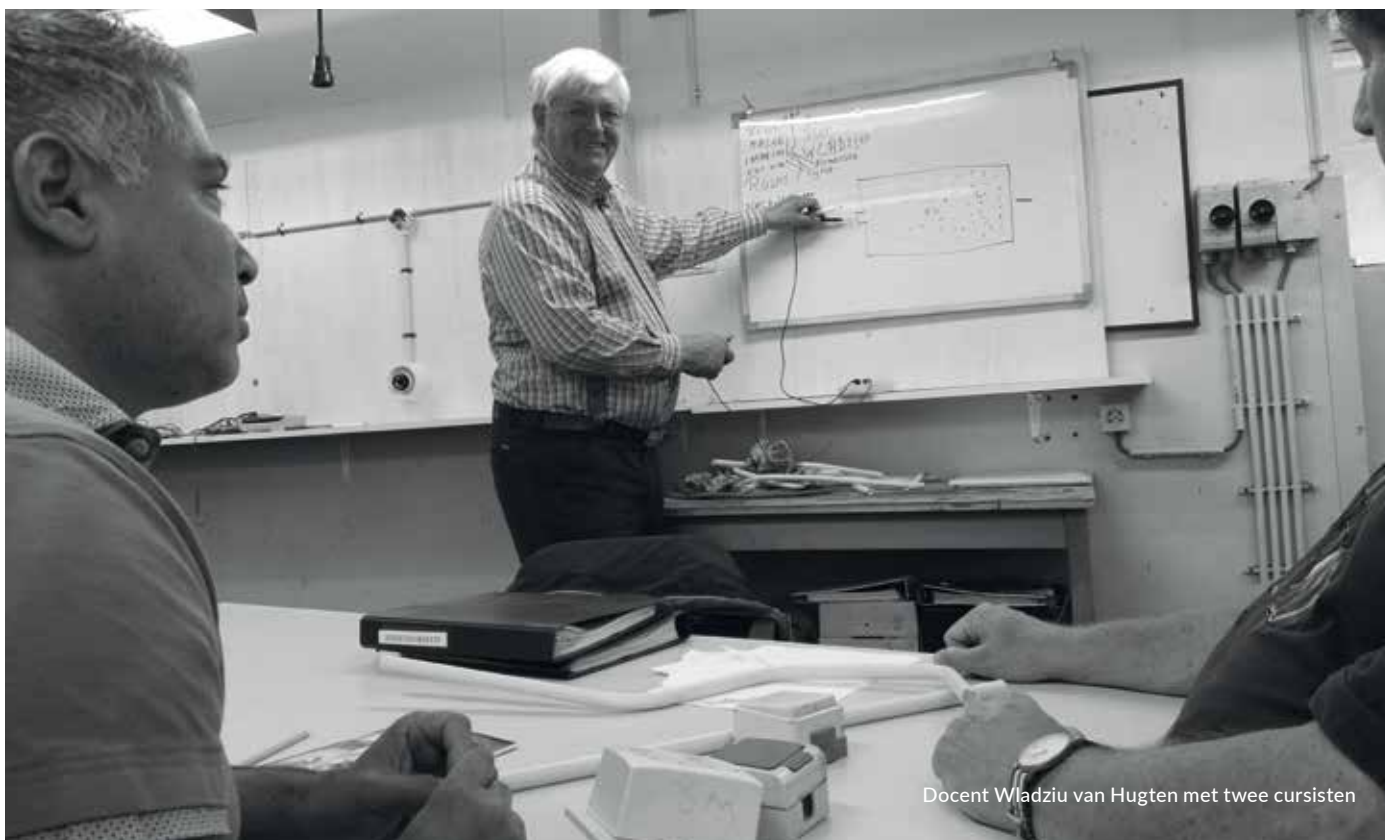
De handen uit de mouwen steken. We willen symbolisch voor al die handen-uit-de-mouwen-stekers iemand in het zonnetje zetten: Gijs Smit. En geen restaurant zonder eter, geen garage zonder auto, geen WereldTools zonder terugkeerder. Vandaag is dat Dominique Naa uit Congo. Hij is als alleenstaande minderjarige vreemdeling (AMV) 17 jaar geleden naar Nederland gekomen. Hij heeft alle fasen meegemaakt die een vluchteling hier kan krijgen: AMV-status, verblijfsvergunning, zijn status werd ingetrokken en de laatste jaren verbleef hij hier illegaal. Hij heeft in Nederland een MBO opleiding afgeemaakt, maar kan hier niet aan zijn toekomst werken omdat hij niet mag blijven. Hij zei tegen mij: "Het is goed geweest in Nederland, ik ga terug." Peter Gilissen en Dominique Naa vullen nu samen een kist met gereedschap en materiaal voor Dominique en sluiten het deksel.

Bedankt voor uw aandacht.
Taco Bisscheroux •

LES IN ELEKTROTECHNIEK



Nadat we zes jaar geleden gestopt zijn met de les in elektrotechniek, bleek er plotseling weer interesse te zijn. In oktober belde Frans Frankenhuizen me op met de vraag of ik weer interesse had om les te geven. Nadat ik met 'ja' had beantwoord, zijn we bij elkaar gaan zitten om te kijken hoe we dit het beste konden doen. Maar er kwam geen definitieve oproep. Na enkele telefoontjes heen en weer bleek het een kwestie van subsidies te zijn, waardoor het nog niet door kon beginnen.



Docent Wladziu van Hugten met twee cursisten

In het begin van dit jaar weer een telefoontje van Ed. Er waren liefhebbers en er was geld. Na een bespreking met Ed bleek, dat er in eerste instantie twee leerlingen waren, die graag les kregen in elektrotechniek. Besloten werd om op maandag- en op donderdagmiddag les te geven. Op maandagmiddag door Jo Lousberg en ondergetekende en op donderdag door Wladziu van Hugten.

Bij de eerste les kwam er niemand opdagen, alleen Ruud, een collega die graag ook iets van elektrotechniek kreeg bijgebracht. Tijdens de volgende lessen kwamen er soms een, soms twee, maar iedere keer andere mensen, zodat we niet echt met een regelmaat konden werken.

De leerlingen die zich nu hebben aangemeld zijn Reza uit Iran, Malek en Karam uit Syrië en Ibrahim uit Kameroen. Reza, Malek en Ibrahim spreken redelijk goed Nederlands. Karam spreekt alleen Engels, maar doordat Malek en hij uit hetzelfde land komen kan deze Karam helpen met vertalen.

We zijn begonnen met de eerste theorie van de elektrotechniek. Ik denk, dat ze dit nu wel allemaal begrijpen. In de laatste les kreeg Malek de eerste praktijkles. Hij heeft op het bord een schakeling gemaakt met een lamp en een schakelaar. Nadat we de spanning er op gezet hadden brandde de lamp. Dus de eerste schakeling was voltooid en Malek had er een goed gevoel bij.

Ondertussen had collega Jo Lousberg aan Ibrahim de eerste begrippen van elektrotechniek uitgelegd.

Er was echter vanaf het begin een probleem. In het lokaal ernaast werd een hoop kabaal gemaakt bij het bankwerken en het lassen. Daarom is besloten om naar een ander leslokaal te gaan voor theorie. Daar is het rustig en kan men zich ook beter concentreren.

Ik hoop dat de lessen vanaf nu beter bezocht worden, zodat we de theorie meer achter elkaar kunnen behandelen zonder dat iemand achter blijft.

Ik heb er wel weer zin in gekregen.
Piet Hegger (docent elektro) •

MEMBREDEPRIJS 2017

De Membrede-prijs is bedoeld voor iemand uit Maastricht of betrokken bij Maastricht en Zuid Limburg die zich inzet voor anderen in de maatschappij en tegelijk laat zien dat hij of zij over de eigen grenzen probeert te kijken. Het comité van de Stichting Membrede heeft deze prijs in 2017 uitgereikt aan de Stichting WereldWijd uit Eckelrade. Voor het eerst sinds haar bestaan heeft het comité de prijs aan een stichting toegekend en niet, zoals de voorgaande jaren, aan een persoon.

Hier is bewust voor gekozen omdat de Stichting WereldWijd zich inzet voor mensen met een beperking, met een afstand tot de arbeidsmarkt, vluchtelingen en statushouders. En dat is een zeer actueel thema. De Stichting WereldWijd verdient deze waardering en aandacht in een tijd dat de overheid niet meer als de centrale organisator en financier is voor sociale activiteiten. Organisaties moeten ook zichzelf bedruipen, zelf budgetten organiseren en zelf acties ondernemen. En dat doet de Stichting WereldWijd, maar wel in een tijd dat er steeds minder geld beschikbaar is om maatschappelijke instellingen en activiteiten te ondersteunen. Instellingen, zoals Stichting WereldWijd, helpen

heel voortvarend en zonder eigen belang, mensen aan een baan en een nieuwe toekomst in hun eigen land. Die goede voorbeelden moeten we uitventen. Deze best practices zijn de voorbeelden voor de samenleving én voor de politiek van hoe het wél kan. Van hoe we met zijn allen die inclusieve arbeidsmarkt gaan bouwen. Dat doen we door middel van sociale ondernemingen. Ondernemingen die verder kijken dan het eigen belang. Verder kijken dan het financieel belang. En juist wel kijken naar het maatschappelijk en persoonlijk belang.

Eén zo'n onderneming is dus Stichting WereldWijd die zich inmiddels niet alleen op Nederland richt. WereldWijd ondersteunt ook die asielzoekers die betrokken zijn bij een terugkeer naar het land van herkomst. Dat is moeilijk. Ingrijpend. En aangrijpend. Maar het is belangrijk dat het gebeurt. Een kist met materialen voor daar. Lessen in de taal. Maar ook hulp bij het starten van een bedrijf. En zoals we het hebben over de 'inclusieve arbeidsmarkt' is ook hier het begrip 'inclusie' van toepassing. Als asielzoekers niet hier in Nederland kunnen blijven en hier kunnen meedoen, moet er wel iemand zijn om ze in het land van herkomst weer



Tweede Kamerlid Rens Raemakers en wethouder Mieke Damsma van de gemeente Maastricht reikten de prijs uit aan bestuursvoorzitter Taco Bisscheroux en projectmedewerkster Matje Mattheij van Stichting WereldWijd.

op weg te helpen. Dat is inclusie: het participeren en meedoen van iedereen. Waar ook ter wereld: wereldwijd. Zowel de oprichters, de docenten en stafleden, zijn mensen die vanuit verschillende identiteiten en nationaliteiten (vrijwillig) werken aan een gezamenlijk doel: asielzoekers en mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt praktische instrumenten aanreiken waarmee ze een toekomst op kunnen bouwen in Nederland of in het land van herkomst. Ze vinden elkaar in de identiteit van mensen die iets met hun leven willen doen en anderen willen steunen dat ook te doen. Ze wachten daarbij niet op mogelijke financiers en overheden maar gaan voorop en zoeken wegen. En dat verdient waardering en een prijs! •

*Daan Kerssemakers,
Membrede Comité*

HET SUCCES VAN DE MINIBIEB

In de zomer van 2016 verscheen er in elk dorp van de gemeente Eijsden-Margraten een Minibieb. Een klein boekenkastje aan een buitenmuur van woonhuis of winkel, waar inwoners en andere voorbijgangers gratis een boek kunnen uitkiezen. Om het te lezen en dan weer terug te zetten en te ruilen voor een ander boek, in elk

geval om ervan te genieten. Het was een mooi initiatief van het gemeentebestuur, dat voor de uitvoering van dit idee de hulp inriep van de timmermannen van WereldWijd. Onder aanvoering van Lybert maakten Boris, Mohammed en enkele andere cursisten voor elk dorp zo'n prachtig kastje. Nu, bijna twee jaar later, blijken de boekenkastjes een succes. De inhoud wijzigt voortdurend, er wordt duidelijk veel gebruik van gemaakt. •



EVEN VOORSTELLEN: **JAN ROMBOUT**



Sinds juni 2016 ben ik gepensioneerd. Tot die tijd was ik bestuurder van de Stichting Jeugdzorg Sint Joseph en de Stichting Almass met daarin de residentiële instellingen Het Keerpunt en Icarus te Cadier en Keer en met Almata in Ossendrecht.

Na mijn middelbare schoolopleiding vervulde ik enkele commerciële en administratieve functies bij verschillende bedrijven en een waterleidingmaatschappij. Na de sociale academie te Driebergen, een organisatie en management opleiding te Nijmegen voltooide ik mijn universitaire opleiding sociologie aan de Universiteit van Utrecht.

In die tijd vervulde ik verschillende directiefuncties. Eerst bij een organisatie voor maatschappelijke dienstverlening en thuiszorg in Leerdam en Vianen. Daarna in de West-Betuwe (Culemborg, Geldermalsen, Tiel). Vanuit Gelderland werd ik adjunct-directeur/directeur bij de Stichting Thuiszorg Zuidelijk Zuid-Limburg in Maastricht/

Heuvelland. In 1993 ging ik naar Groningen en werd directielid bij de Van Mesdagkliniek een TBS instelling. In 2001 keerde ik terug in Zuid-Limburg om bestuurder te worden bij St. Joseph. Na mijn pensionering ben ik als toezichthouder, bestuurslid, adviseur, coach en arbeidscoach bij verschillende maatschappelijke organisaties betrokken. Ik wandel regelmatig en ben actief roei-lid bij de Maastrichtse Watersportclub. Ik ben gehuwd en woon in Maastricht.

Stichting WereldWijd ken ik al langer. Enkele jaren geleden heb ik gepoogd om samen met de SO/VSO St. Jozef en Het Keerpunt/Icarus in Cadier en Keer een projectcontract met het COA te sluiten. Dit project had tot doel met



deze organisaties gezamenlijk begeleiden, wonen, onderwijs, arbeidsvoorbereiding en scholing aan te bieden aan AMV-ers. Toen ik in de loop van vorig jaar werd benaderd voor een bestuursfunctie bij Stichting WereldWijd heb ik niet hoeven twifelen. Sedert september vorig jaar ben ik bestuurslid en ik vind het een eer en een uitdaging om mede verantwoordelijkheid te mogen dragen voor de missie en de continuïteit van WereldWijd. •

Snap je?
Begrijp je het?
Ja, ik begrijp het.
Nee, ik begrijp het niet.

(famidi)
(famidi)
(nafamidi)

NEDERLANDSE LES

BESTE REDACTIE

Gespot in Barcelona.

Kreeg dit onlangs toegestuurd vanuit een keuken in Barcelona.

VLUCHTELINGEN EN DE RECHTEN VAN DE MENS

Het is al weer bijna 70 jaar geleden dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens vaststelde. Deze Verklaring was een directe reactie op de Tweede Wereldoorlog waarin, zo zegt de Verklaring, “.. barbaarse handelingen .. het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan”. De Verklaring zegt verder dat “ het van het grootste belang is dat de rechten van de mens beschermd worden door de suprematie van het recht, opdat de mens niet gedwongen worde om in laatste instantie zijn toevlucht te nemen tegen tirannie en onderdrukking”. In het eerste artikel van de Verklaring wordt gezegd dat alle mensen vrij en gelijk in waardigheid en rechten worden geboren en dat zij zijn begiftigd met verstand en geweten en zich jegens elkander in een geest van broederschap behoren te gedragen. De Verklaring somt verder een groot aantal rechten op die aan iedereen waar ook ter wereld toekomen, zoals de vrijheid van meningsuiting en van godsdienst en het recht op maatschappelijke zekerheid.

De Verklaring was een belofte naar de toekomst en weerspiegelde zeker niet de werkelijkheid van alle dag direct na de Tweede Wereldoorlog. Terugkijkend vanuit 2018 kan zonder meer worden gesteld dat de Verklaring een bron van inspiratie is geweest voor vele positieve ontwikkelingen, denk bijvoorbeeld aan de dekolonisatie, de totstandkoming van het Vluchtelingenverdrag en van vele mensenrechten verdragen op internationaal en regionaal niveau. Er is geen plaats meer voor een “Wir haben es nicht gewusst”. Wanneer waar dan ook in de wereld de rechten van de mens worden geschonden, hebben we in beginsel de instrumenten om daaraan een halt toe te roepen. Het trieste feit is evenwel dat die instrumenten niet altijd effectief zijn en in sommige gevallen zelfs helemaal niet worden gebruikt.

In veel landen is het recht op een menswaardig bestaan nog steeds een droom, een illusie. Mensen zijn bang om door de politie te worden opgepakt als zij zich kritisch uitspreken, mensen leven in omstandigheden van soms bittere armoede, mensen worden bedreigd door oorlogsgeweld. In zulke situaties lonkt het vrije, rijke westen, de VS, de Europese Unie en daarbinnen ons land. Asielzoekers melden zich aan de grenzen, op luchthavens, zeehavens en aan de landsgrenzen. Nederland is gehouden het Vluchtelingenverdrag en de vele mensenrechtenverdragen waarbij het partij is, na te leven: iedereen die zich

aanmeldt als asielzoeker dient een kans te krijgen om in een eerlijke procedure haar of zijn situatie uit de doeken te doen. Op die wijze hebben in de loop der jaren al velen een nieuw thuis gekregen in Nederland.

Maar niet iedereen die om asiel in Nederland verzoekt, wordt uiteindelijk toegelaten. Vele verzoeken worden na een in het algemeen zorgvuldige afwijzing afgewezen. In veel gevallen zijn dat mensen die als “economische vluchteling” worden beschouwd, mensen die in eigen land niet het gevaar lopen door de overheid te worden vervolgd en gevangen gezet en mensen die hun eigen land zijn ontvlucht vanwege de erbarmelijke omstandigheden in armoede. Het is in dit soort situaties dat de Stichting WereldWijd een belangrijke rol kan spelen door mensen een perspectief te geven op een menswaardig bestaan, wanneer zij weer terugkeren naar hun eigen land. Door hen hier de middelen te geven een bestaan op te bouwen en zich zo creatief in te zetten voor de toekomst van hun land.

Op die wijze draagt ook de Stichting WereldWijd bij aan de vervulling van de droom die belichaamd is in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948. Zelf heb ik het grote voorrecht gehad over een lange reeks van jaren binnen de Verenigde Naties (vooral in Genève en New York) te werken op het terrein van de rechten

van de mens. Ik ben er steeds van overtuigd geweest dat het van het grootste belang is, dat, zoals de Verklaring het zegt “... ieder individu en elk orgaan van de gemeenschap er naar streeft door onderwijs en opvoeding de eerbied voor de rechten van de mens te bevorderen en deze rechten algemeen en daadwerkelijk te doen erkennen en toepassen”. De Stichting WereldWijd en de mensen die daarbinnen werkzaam zijn, handelen geheel in de geest van de Universele Verklaring. Zij verdienen daarom de steun van een ieder.

Kees Flinterman* •



*Kees Flinterman is emeritus hoogleraar Rechten van de mens van de Universiteit Maastricht en voormalig lid van onder meer het VN Comité inzake de Uitbanning van Discriminatie van Vrouwen en van het VN Mensenrechtencomité.



STICHTING WERELDWIJD

AANWEZIG BIJ MAATSCHAPPELIJKE BEURSVLOER MAASTRICHT EN HEUVELLAND



Onlangs werd in het Centre Céramique voor de 7de keer deze beursvloer gehouden. De beurs wordt jaarlijks georganiseerd door Welzijnorganisatie Trajekt. Wat betekent de beurs voor de deelnemers, zoals WereldWijd die hier voor de 4de achtereenvolgende keer aan deelnam.

Het is een trefpunt van maatschappelijke ondernemers, organisaties, verenigingen en stichtingen. Handelen in betrokkenheid is het gemeenschappelijk kenmerk.

De opzet is om elkaar te helpen met vraag en aanbod. Wat de een overheeft of graag wil bieden, heeft voor de ander meerwaarde en andersom. Op een leuke manier sluiten de organisaties een deal in de vorm van een match. Is er een match gemaakt, dan wordt deze officieel door een notaris bekrachtigd.

Zo heeft ook WereldWijd een aantal matches kunnen maken met ondernemers en verenigingen. Er wordt gehandeld met gesloten beurs. Om ons goed zichtbaar te maken hadden we een eigen statafel.

De beursvloer verbindt mensen. Voor Stichting WereldWijd was dit weer een mooie gelegenheid om zich aan het grote publiek te presenteren. •





WHOW!!

Eind april mocht ik een paar weekjes mee op bezoek bij mijn nichtje Nina Frambach en haar vriend Daniel Astbury die zich voor hun project WHOW gevestigd hebben in Myanmar, het vroegere Birma. Ik mocht mee met Irene, de moeder van Nina, die natuurlijk heel graag bij haar dochter op bezoek wilde om te zien hoe Nina en Daniel daar leven en werken. En we vielen daar met onze neus in de boter want ze hadden net de sleutel van hun nieuwe appartement gekregen, dus konden we nog even de handen uit de mouwen steken bij het poetsen en inrichten.

In 2016 zijn Nina en Daniel het social business project WHOW gestart. WHOW is een samentrekking van Who en How. De focus van deze onderneming ligt op de WHO en HOW van de producten: wie heeft het gemaakt en hoe is het gemaakt. Daartoe wordt heel nauw samengewerkt met lokale producenten die op duurzame wijze en onder eerlijke arbeidsomstandigheden prachtig handgemaakte katoenen producten leveren.

Het doel van WHOW is het stimuleren van een eerlijke en transparante productieketen met als eindresultaat een stabiel en kwalitatief goed product met een eigen identiteit. Dat moet het ook mogelijk maken om de afzetmarkt voor deze creatieve talenten uit te breiden naar Europa, een belang-

rijke kans om hun omzet te vergroten. Op basis van grondig onderzoek naar de WHO en de HOW wordt getracht het productieproces eerlijker, efficiënter en effectiever te maken zodat er een stabiele productielijn ontstaat voor een product met een goede, maar zeker ook een constante, kwaliteit. Daarbij is de voortdurende aandacht voor de arbeidsomstandigheden van de werknemers een belangrijk handelskenmerk van WHOW.

Na hun werkervaring bij verschillende NGO's in Cambodja, Turkije en Ghana was de keuze voor Myanmar, na een bezoek door Nina snel gemaakt. Een interessante cultuur met relatief weinig toerisme en veel startende ondernemingen na de heropening van de grenzen.



De verbetering die WHOW wil brengen is om hulp beter, met name met meer maatwerk en minder bureaucratie, op de juiste plek te laten komen. Om die plek te vinden is bekendheid met en nauwe samenwerking met de lokale bedrijven nodig. In die samenwerking wordt gekeken naar het potentieel van die bedrijven, met name hun ondernemingszin en hun visie op de toekomst.

Natuurlijk zijn we enkele bedrijven gaan bezoeken voor zover we daar tijd voor hadden gezien ook de afstanden en bijbehorende reismogelijkheden en -tijden. We hebben ons met allerlei voertuigen verplaatst, van taxi tot truck met open laadbak, want alles wat kan rijden wordt natuurlijk voor zowel vracht- als personenvervoer gebruikt. Momenteel werkt WHOW samen met de weverij NANDAR die ook haar eigen grondstof produceert, namelijk katoen. Ook het verven met natuurlijke kleurstoffen is een onderdeel hiervan. Het streven van WHOW is naar het produceren van een 100% lokaal product.

Er doen ook enkele bedrijfjes mee waar o.a. kleren, tassen, tafellakens en dergelijke worden gemaakt en ter plekke verkocht. Een van deze bedrijven, dat nu produceert voor de inlandse en de Chinese markt wil graag zo snel mogelijk de Europese markt op. Het WHOW project is voor hen een grote kans. Voor dit bedrijf, KOLLIN genaamd naar de eigenaar, was ik de eerste Europeaan die een shirt van hen kocht.

Als vrijwilliger bij het WereldTools project van WereldWijd kwam ik op het idee om het project van Nina en Daniel met hulp van WereldWijd te ondersteunen. Na een gesprek met Ed, waarbij we de mogelijkheden hebben bekeken, kon ik Nina aanbieden te sponsoren voor het transport van een kist met spullen van WereldWijd ten behoeve van hun project. Het is de eerste kist van WereldWijd die naar Myanmar zal gaan. Het is de opzet dat de bedrijven met deze spullen hun productieproces verbeteren, uitbreiden en beter onderhouden. WHOW gaat het juiste moment bepalen om spullen te laten overkomen en ook moet er nog precies bepaald worden wat de inhoud van de kist moet zijn. Nina, die even in Nederland was, is inmiddels ook een kijkje komen nemen in het magazijn van WereldWijd om te zien wat er zoal beschikbaar is. Het geheel wordt dus vervolgd....

Aan de website van WHOW, www.whow.me, wordt nog gewerkt. De verwachting is dat deze in het najaar helemaal klaar en in de lucht zal zijn. Met de steun aan WHOW heeft WereldWijd alweer een nieuwe manier gevonden om wereldwijd te helpen.

Johan Frambach, vrijwilliger •

REPAIR CAFÉ: WEGGOOIEN? MOOI NIET!

Het is dit jaar alweer het vierde jaar dat het Repair Café draait bij Stichting WereldWijd. Je zou haast kunnen zeggen dat het Repair Café al aardig is ingeburgerd. Het blijft elke 2e en 4e woensdag van de maand mooi om te zien hoe het theorielokaal beneden omgetoverd wordt tot een gezellige werkplaats. Gereedschappen worden uitgestald en items ter reparatie die nog niet klaar zijn worden uit het rek gehaald. In de afgelopen 4 jaar is Hilde, de gastvrouw, de tel kwijtgeraakt hoeveel reparaties er al uitgevoerd zijn, maar ik doe een voorzichtige schatting van 300. Van plastic speelgoedtractor tot koffiemachine. Van rits tot stereoapparaat.

Waarom een Repair Café?

De website van het Repair Café verhaalt het volgende: In Nederland gooien we ontzettend veel weg. Ook dingen waar bijna niets mis mee is, en die na een eenvoudige reparatie weer prima bruikbaar zouden zijn. Helaas zit repareren bij veel mensen niet meer in het systeem. Mensen weten niet meer hoe dat moet. Reparatiekennis verdwijnt snel. Mensen die deze praktische kennis nog wel bezitten, worden door de maatschappij niet altijd even hoog gewaardeerd en staan vaak zelfs ongewild aan de kant. Hun ervaring wordt niet of nauwelijks benut. Het Repair Café brengt daar verandering in! Mensen die anders misschien aan de kant staan, doen weer mee. Waardevolle praktische kennis wordt overgedragen. Spullen worden langer bruikbaar gemaakt en hoeven niet te worden weggegooid. De hoeveelheid grondstoffen en energie die nodig is om nieuwe producten te maken, wordt beperkt. Evenals de CO₂-uitstoot. Want bij het fabriceren van nieuwe producten – en het recyclen van oude – komt CO₂ vrij. In het Repair Café leren mensen op een andere manier naar hun spullen te kijken. En er opnieuw de waarde van in te zien. Het Repair Café draagt bij aan een mentaliteitsverandering. Die is noodzakelijk om mensen enthousiast te maken voor een duurzame samenleving. Maar bovenal wil het Repair Café laten zien dat repareren leuk is, en vaak heel makkelijk. Kom het ook eens proberen!

Het team vrijwilligers van het Repair Café van WereldWijd in Eckelrade

bestaat uit een hechte groep mannen, onder leiding van -hoe kan het ook anders- een vrouw. Hilde zorgt voor de koffie en een vriendelijke ontvangst van de klanten; zij heeft het eerste gesprek en noteert wat het probleem is. Hilde is behalve gastvrouw ook zelf repair-deskundige: van ritsen inzetten, kleding reparatie, broeken korter maken, tot lampjes repareren, tot lijmen van gebroken servies..... Voor meer technische zaken zijn er de jongens: Jef, Jo, Hadi, Erich of Tuur komen in actie met loep, sterk licht en specialistisch gereedschap. Meestal geniet de klant dan van een heerlijk bakje koffie of thee en wordt er gezellig gekletst, maar ook gewerkt.



Het Repair Café functioneert op basis van kennis en kunde van met name mensen met een technische achtergrond die het steeds weer opnieuw een uitdaging vinden om iets met het predicaat “defect” weer te maken. Op deze manier dragen we bij aan het



milieu en de klanten besparen enerzijds op nieuwkoop en betalen enkel met een vrije gift.

In driekwart van de gevallen wordt de reparatie succesvol uitgevoerd; bij het andere kwart zijn er ernstige redenen waarom een apparaat geen tweede leven beschoren is. Het kan zijn dat een vervangend onderdeel te duur is of niet verkrijgbaar en er besloten moet worden dat het toch verstandiger is om het apparaat te vervangen. Maar dan is weggoaien nog steeds niet aan de orde, want met de onderdelen van het ene apparaat kun je een volgend apparaat wellicht weer repareren.

Het succes van het Repair Café hangt af van het ter beschikking hebben van voldoende materialen en gereedschappen maar het meeste nog van vrijwilligers die dit als hobby en uitdaging zien. Eigenlijk is met dit laatste succes verzekerd. Al met al is Stichting WereldWijd trots om het Repair Café in huis te hebben, en we gaan op naar het volgend jaar, het 5 jarig jubileum! •

SPONSORING IN NATURA: MAATSCHAPPELIJK BETROKKEN ONDERNEMEN

Zoals iedereen wel weet zijn sponsors en donateurs bij WereldWijd altijd welkom. Meestal denken we dan aan financiële donaties, maar er zijn ook andere opties. Voor ons WereldTools project kunnen we altijd goede machines, materialen en gereedschappen gebruiken om terugkeerders te ondersteunen die in het land van herkomst daarmee een nieuw leven kunnen starten. We hebben de afgelopen jaren al enkele honderden kisten gevuld met de meest uiteenlopende spullen, van bruidsjurken tot timmergereedschap en van tattoo-materialen tot buitenboordmotoren. In onze nieuwsbrieven van het WereldTools project staan de verhalen van mensen die we steunen.

Tijdens onze zoektocht naar materialen maken we gebruik van onze 'gereedschapskaarten', waarin we aangeven dat er REISLUSTIG GEREEDSCHAP gezocht wordt. Deze kaarten delen we overal uit en we leggen ze op verschillende plekken neer. Daarnaast gaan we soms gericht op zoek naar spullen. Zo ook begin dit jaar. Voor een schoenmaker die ging terugkeren naar Irak was ik op zoek naar machines en gereedschappen, o.a. een leernaaimachine en een oprekapparaat. Via de krant en facebook zetten we onze vraag uit. Ook ging ik kijken of er schoenmakersbedrijven waren in onze omgeving die ons misschien konden helpen.

Naast het reislustig gereedschap is het voor onze organisatie en het gebouw ook wenselijk om in het kader van onderhoud donaties te ontvangen. We houden voortdurend ogen en oren open in onze zoektocht naar materialen, zogeheten sponsoring 'in natura'. Te denken valt aan nieuw kantoormeubilair, zaagmachines voor de timmerwerkplaats, computers en smartboards voor de leslokalen et cetera. Voor een bedrijf, school of andere organisatie is dat vaak een mooie manier om een bijdrage te leveren aan het werk van Stichting WereldWijd, zonder dat daar de beurs voor getrokken hoeft te worden. Misschien een goed idee om door te geven aan bekenden. We zullen de namen van de gulle gevers in de WereldWijzer vermelden. Dus als uw naam in onderstaande lijst dient te staan, neem dan contact met ons op. Iedereen van harte dank voor deze vorm van doneren.



Met dank aan:

- OIM Orthopedie, Heerlen | www.oim.nl
- RenM/Matrix, Maastricht | ww.renmatrix.nl
- Profleds, Geleen | www.profleds.nl
- Graaf Huyn College Geleen | www.ghc.nl
- Maastricht University, Maastricht | www.maastrichtuniversity.nl/
- Smezo Handelsonderneming, Heerlen | www.smezo.nl
- Mosa, Maastricht | www.mosa.com/nl-nl
- Gordijnatelier Vijf Sterren, Maastricht (geen website)
- Voetbalclub RKVVM, Margraten | www.rkvvm.nl
- Multicopy, Maastricht | www.multicopy.nl/Multicopy-Maastricht

IN MEMORIAM

Op deze bladzijde herdenken we drie vrijwilligers die het afgelopen jaar overleden zijn.



Martin Menten

In december kregen we het bericht dat Martin Menten was overleden. Martin was een van de pioniers in de fietsenwerkplaats van WereldWijd. Hij kon op 57-jarige leeftijd met de VUT en was niet van plan zich te gaan vervelen. Naast het sleutelen aan de fietsen had hij nog een keur aan vrijwilligerswerk en genoot hij van zijn drie kleinkinderen waarvoor hij veel tijd vrijmaakte en met wie hij van alles ondernam. Twee weken na de uitvaart kregen wij het treurige bericht dat zijn grote liefde, zijn vrouw Bep, overleden was. Hun verbondenheid stond mooi verwoord op het overlijdensprentje: 'V'r hobbe 'n fijn leve gehad, hé Bep' D'r is gein beter leve es 'n good leve'.



Oda de Jong - van Cruchten

In december overleed ook Oda de Jong-van Cruchten. Oda kwam ruim twintig jaar geleden bij WereldWijd. Haar man Frans was overleden en Oda zocht

dapper naar een zinvolle activiteit en die vond zij bij WereldWijd. Zij begon met veel enthousiasme Nederlandse taalles te geven. Zij had er met name plezier in om mensen die weinig of geen onderwijs hadden genoten de Nederlandse taal te leren. Dat deed ze door individueel of in kleine groepen les te geven. Oda was maatschappelijk betrokken en had vele interesses, zij genoot van boeken, kranten, musea en was met grote regelmaat aanwezig bij het Studium Generale in Maastricht. Kennis die zij niet rondstrooide maar op een prettige en bescheiden manier met je kon delen.



Huub Didden

In oktober overleed Huub Didden. Huub startte bij WereldWijd in het onderhoud. Als ervaren elektricien was hij zeer welkom. Hij heeft dan ook de nodige klussen uitgevoerd. Huub was nooit te beroerd om zijn kennis en ervaring in te zetten. Helaas veroorzaakte zijn spierziekte dat hij niet meer de kracht had om zijn werk uit te voeren. Voor Huub die graag naar WereldWijd kwam is er toen in de kantine van WereldWijd een plek gemaakt. In de kantine heeft Huub de laatste jaren dan ook veel koffie, broodjes en soep gemaakt voor onze vrijwilligers, cursisten en gasten. Zijn spierziekte veroorzaakte dat hij ook deze werkzaamheden niet meer kon uitvoeren en hij was gedwongen te stoppen. Huub we danken je voor je jarenlange inzet voor WereldWijd. •

COLOFON

Redactie:

Jacinta Kreuger, Matje Mattheij,
Louis Eggerdink, Chrit Leenders

Artikelen waarbij geen auteursnaam staat vermeld, komen van de redactie.

Vormgeving:

Zippers Design | Claudia Ritzen

Foto's:

Stichting WereldWijd
Tenzij anders vermeld.

Oplage: 500 exemplaren

Tevens online in te zien via onze website.

Adres: Stichting WereldWijd

Klompstraat 1a
6251 NE Eckelrade
Tel: 043 408 31 22
Mail: info@stichtingwereldwijd.nl

Website: www.stichtingwereldwijd.nl



Stichting.wereldwijd

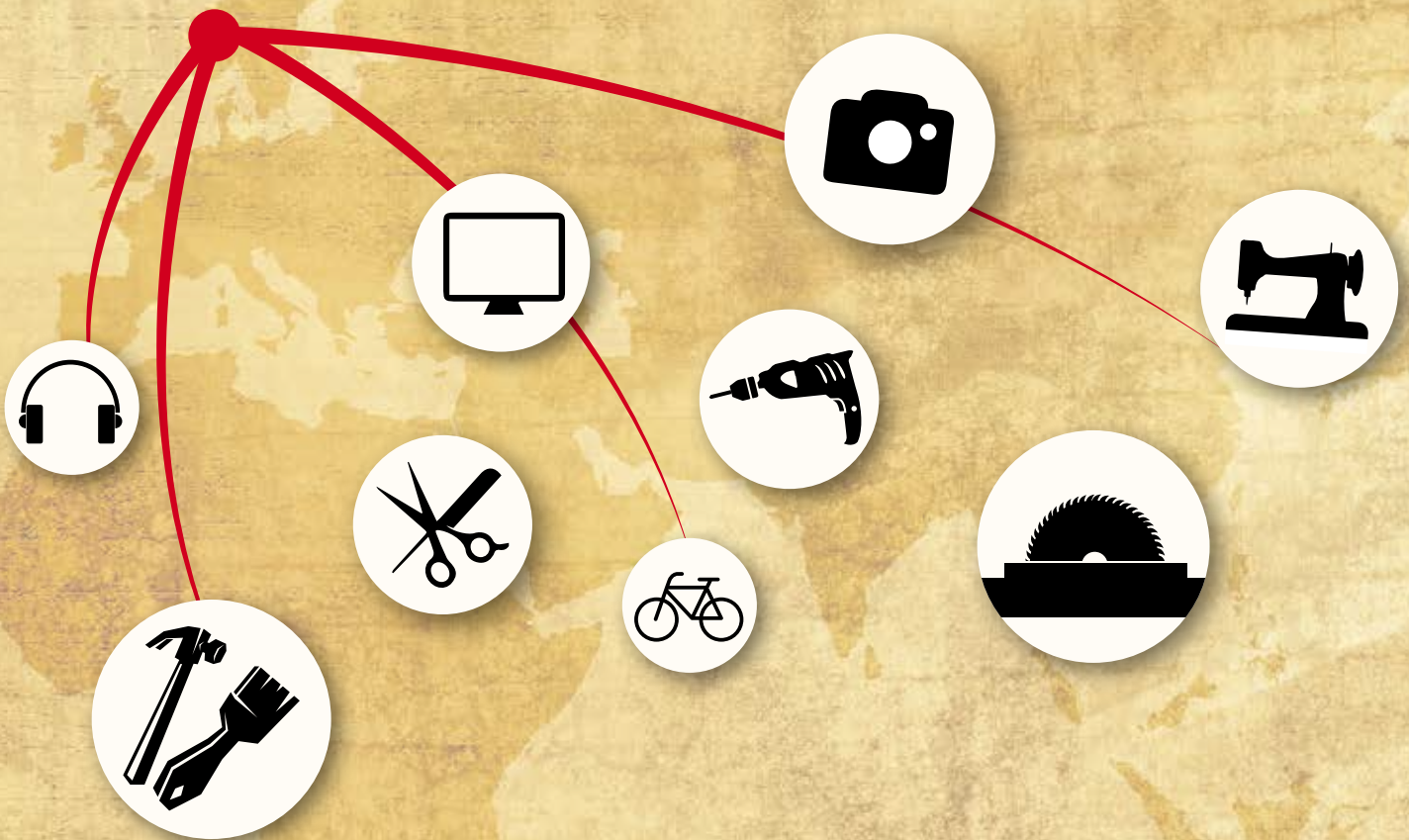
- Advertenties -

perfect
BRANDPREVENTIE
www.perfectbrandpreventie.nl

GEZOCHT:

Reislustige apparaten & gereedschappen

Heb je ze niet meer nodig, wij zorgen voor een tweede leven.



WereldTools is altijd op zoek naar spullen om de kisten mee te vullen.

Gereedschappen, naai-, boor-, zaagmachines e.d., fietsen, computers, koks- of kappersmaterialen, kortom alles wat iemand die naar zijn geboorteland moet terugkeren kan gebruiken om daar een nieuwe start te maken is van harte welkom. Hebt u zoiets op zolder of in uw schuur staan, belt u ons dan of stuur een mailtje.

Het project WereldTools is een onderdeel van het werk van Stichting WereldWijd en wordt financieel mogelijk gemaakt door het Europese Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

WereldTools: door EU gekozen als beste project van het EuropeesTerugkeerFonds.



www.stichtingwereldwijd.nl



Helpt u ook mee?

Maak het werk van Stichting WereldWijd mogelijk.

Met uw donatie helpt u ons. Uw steun maakt verschil.

Uw donatie kunt u overmaken op NL55RABO0113203594 t.n.v. WereldWijd te Eckelrade. Stichting WereldWijd is ANBI-erkend dus uw gift is aftrekbaar van de belasting.

WereldWijd zoekt vrijwilligers.

We zijn op zoek naar mensen die hun kennis van

- *timmeren en houtbewerken
- *kleding maken
- *elektrotechniek
- *ondernemersvaardigheden
- *metaalbewerken
- *de Nederlandse taal
- *lassen
- *computervaardigheden

aan onze cursisten willen overdragen.

Ook zoeken we vrijwilligers voor het werk in de kantine. We bieden: onkostenvergoeding, ongevallenverzekering, ondersteuning tijdens de inwerkperiode, een mooie omgeving, leuke collega's, en een interessante werkplek.

Voor meer informatie of het maken van een afspraak kunt u telefonisch contact opnemen met Frans Frankhuizen: 043 - 408 31 22 (ma t/m do), of via de mail: info@stichtingwereldwijd.nl.

Klompstraat 1a | 6251 NE Eckelrade (Limburg) | T 043 - 408 31 22 |
E info@stichtingwereldwijd.nl | www.stichtingwereldwijd.nl |
www.facebook.com/stichtingwereldwijd



Stichting WereldWijd